

Factors Affecting the Development of English Communication Potential of Students in Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Krungthep

Nantawan Wattanamongkosuk

Lecturer, Department of International Business Communication,
Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Krungthep

Worapong Khundejamorn

Assistant Professor, Department of International Business Communication,
Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Krungthep

Sirinart Buranapong

Lecturer, Department of International Business Communication,
Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Krungthep

Corresponding Author: nantawan.w@mail.rmutk.ac.th

Received: May 28, 2022 Revised: July 4, 2022 Accepted: August 19, 2022

Abstract

The research aims to 1) study the students' opinions toward their English teachers; 2) study the students' potential on using English in communication; 3) study the factors affecting the students' improvement in English communication and 4) explore the ways on how to improve the students' potential on English communication. The four hundred student samples were from the Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Krungthep in the academic year of 2021. The five rating scales questionnaire was employed for the data collection. Descriptive statistics such as percentage, frequency, mean, standard deviation, t-test, and inferential statistics were employed for the data analysis.

The results suggested that: 1) in terms of the students' opinions on the teachers, it found that the factors including teachers' knowledge of subject matters and contents, their charming personality, and the proper teaching preparation were regarded at a high level; 2) for the students' potential of using English in communication, it showed that, in overall, was also at a high level; 3) the factors affecting the students' development of English communication potential included: their aptitude and background knowledge of English, attitudes towards English learning, teachers, and learning environment,

and 4) for the possible ways to improve the students' potential on English communication, the results suggested that teachers should create the leaning innovations to support the students' English self-studying. Moreover, teachers should find ways to promote the students' positive attitude toward English language learning as well as arrange a suitable learning environment to enhance the student's potential on using English in communication.

Keywords: English Teaching and Learning, English Communication, Factors on English Communication

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

นันทวัน วัฒนมงคลสุข

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

วรพงษ์ คุณเดชอมร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สาขาวิชาการสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ศิรินาถ บุรณพงษ์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

Corresponding Author: nantawan.w@mail.rmutk.ac.th

ได้รับบทความ: 28 พฤษภาคม 2565 ปรับปรุงแก้ไข: 4 กรกฎาคม 2565 ตอรับตีพิมพ์: 19 สิงหาคม 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีต่อปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน 2. ศึกษาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ 3. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ 4. หาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยใช้ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้ค่าสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ t-test/ANOVA และ Multiple Regressions Analysis

ผลการศึกษาพบว่า 1. นักศึกษามีความคิดเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่สอน อาจารย์ผู้สอนมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม และอาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2. นักศึกษามีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับสูง 3. ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา ได้แก่ ความถนัดและพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม 4. อาจารย์ผู้สอนควรสร้างนวัตกรรมหรือวิธีการที่จะให้นักศึกษามีการเรียนรู้เป็นของตนเอง ควรสร้างและส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ควรจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนที่ส่งเสริมศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา

คำสำคัญ: การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ, การสื่อสารภาษาอังกฤษ, ปัจจัยการสื่อสารภาษาอังกฤษ

บทนำ

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญและมีผลกระทบต่อประชากรไทยในหลากหลายด้าน เช่น ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในระดับโลก เป็นภาษาหลักของประชากรกว่า 360 ล้านคน อีกทั้งยังเป็นภาษาที่สองของประชากรกว่า 750 ล้านคนทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังถือเป็นภาษาทางการของ 61 ประเทศ และเป็นภาษาหลักในหลายรัฐทั่วโลก จึงถือเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประชากรในประเทศต่าง ๆ (ปรัชญา บินหมัดหนี่, โสรรัตน์ อับดุลสตา, และ ชัยพฤติน หะยี, 2561, หน้า 24) ทำให้รัฐบาลได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์และนโยบายในการพัฒนาเพื่อยกระดับความสามารถทางทักษะภาษาอังกฤษของประชาชนทุกกลุ่มอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงถือเป็นประเด็นการพัฒนาสำคัญที่ทุกภาคส่วนในสังคมไทยต่างก็เกิดความตื่นตัวและให้ความสนใจอย่างจริงจังมากขึ้นในปัจจุบัน โดยในการส่งเสริมและพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น จำเป็นต้องเพิ่มพูนทักษะของผู้เรียนทั้งทักษะด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน (นางสมร พงษ์พานิช, 2554, หน้า 85-97) ตามเงื่อนไขของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา รวมเป็นเวลาทั้งสิ้น 12 ปี แต่ก็ยังพบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีปัญหา โดยตลอดส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องเหมาะสม และมีผลสัมฤทธิ์ค่อนข้างต่ำ ดังเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ที่ระดับคะแนนเฉลี่ยในวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำในทุกระดับชั้น (ปรัชญา บินหมัดหนี่, โสรรัตน์ อับดุลสตา, และชัยพฤติน หะยี, 2561, หน้า 32) แม้แต่ในระดับอุดมศึกษาพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐาน (Prapphal, 2001, pp.101-116) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาไทย จากปัญหาดังกล่าว ทำให้คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะต้องพัฒนาหลักสูตรการเรียน การสอนเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะ ความรู้ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ดีปัจจุบันทางคณะบริหารธุรกิจยังไม่ได้มีการทำการศึกษาศักยภาพด้านการเรียนการสอน และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน รวมไปถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาไว้แต่อย่างใด ทำให้ขาดข้อมูลสำหรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เนื่องจากทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นศาสตร์สำคัญศาสตร์หนึ่ง เพราะภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการใช้สื่อสาร บัณฑิตยุคปัจจุบันต้องมียุคความรู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ เพราะยุคศตวรรษที่ 21 เป็นโลกไร้พรมแดนองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ ทั่วทุกมุมโลกต่างได้รับการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน (วรวรรณ ศรียาภัย, กรรณิการ์ รักษา, และคณินิจ ศิลรักษ์, 2553, หน้า 7) ซึ่งผลในการศึกษาครั้งนี้จะทำให้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่สามารถ

ตอบสนองต่อความต้องการในการส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียนได้อย่างตรงจุด และนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ประสบความสำเร็จ สามารถสร้างบัณฑิตที่มีความรู้และมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่มีต่อปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาถึงศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพในปัจจุบัน
3. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
4. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การพูดเป็นกระบวนการสื่อสารสองทิศทางที่เกี่ยวข้องกันระหว่างทักษะการรับสารของผู้ฟัง และทักษะการผลิตสารของผู้พูด ผู้พูดจะทำหน้าที่ส่งรหัสเพื่อสื่อถึงเจตนาและความต้องการ ส่วนผู้ฟังจะเป็นผู้ถอดรหัสของสารนั้น ทั้งนี้โดยอาศัยความรู้ในเรื่องระบบภาษา เช่น เสียงหนักเบาในคำตลอดจนความเข้าใจภาษาท่าทางของผู้พูดเป็นเครื่องช่วยให้การตีความสารนั้นตรงตามเจตนาของผู้สื่อ (Byrne, 1986, p.33) โดย Oler (1979, pp. 320-326) แบ่งองค์ประกอบของการพูดออกเป็น 5 ด้าน คือ 1. สำเนียง 2. ศัพท์ 3. ไวยากรณ์ 4. ความคล่องแคล่ว และ 5. สามารถเข้าใจคำพูดผู้อื่น การพัฒนาทักษะทางการพูดจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องฝึกฝนดังที่ Byrne (1986, p.1011) กล่าวว่า การสอนการพูดจำเป็นต้องฝึกผู้เรียน 2 อย่าง คือ 1. ฝึกในการใช้ส่วนที่คงที่ของภาษา ได้แก่ เสียงและรูปแบบไวยากรณ์ และคำศัพท์ และ 2. โอกาสสำหรับแต่ละคนได้แสดงออก ผู้สอนต้องให้ความสนใจในเรื่องความถูกต้องและความคล่องแคล่ว ในขั้นที่แตกต่างกันของระดับการเรียนรู้ ในขั้นต้นควรเน้นความถูกต้อง ส่วนในขั้นสูงควรเน้นความคล่องแคล่ว ซึ่ง Scott (1981, p.45) ได้นำเสนอขั้นตอนการสอนพูดไว้ คือ 1. ชื่นบอแก้ววัตถุประสงค์ ผู้สอนควรจะบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่เขาจะเรียน 2. ชื่นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปบริบท 3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อม ๆ กัน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ความสามารถทางด้านภาษาที่สำคัญ คือ ความสามารถที่จะสื่อสารให้ได้ใจความที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษาและความหมายของข้อความที่จะพูด พร้อมทั้งให้ผู้เรียนได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบ และเป็นสำนวนภาษาที่ของเจ้าของภาษาใช้จริง

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

องค์กรและสถาบันที่มีส่วนช่วยพัฒนาสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน ตั้งแต่นโยบายของรัฐบาลที่กระทรวงศึกษาธิการ (จุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์, 2552, หน้า 23) ได้เสนอการพัฒนาการเรียนการสอนจะต้องปรับ 3 ส่วน

ได้แก่ 1. หลักการเรียนรู้การสอน นอกจากทำให้รู้ในรายวิชาที่เรียนและวิชาการแล้วก็ต้องสอนทักษะการคิดวิเคราะห์ ให้สามารถหาความหมายได้ สอนให้คิดแบบสร้างสรรค์ได้ตัดสินใจ คิดแก้ปัญหาได้และขั้นสูงสุดคือ คิดแก้ปัญหาในภาวะวิกฤติเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาหนัก ๆ รวมถึงมีคุณลักษณะ 3 ดี (D) ได้แก่ 1) ประชาธิปไตย (Democracy) 2) คุณธรรมจริยธรรม (Decency) และ 3) ปลอดยาเสพติด (Drug Free) 2. ครู ต้องมีการอบรมพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน 3. สื่อการเรียนการสอน ต้องมีการปรับปรุงดัดแปลง สร้างใหม่ให้เป็นเครื่องมือประกอบการสอน นอกจากนโยบายระดับกระทรวงศึกษาธิการแล้วยังมีสำนักเขตพื้นที่การศึกษาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนที่รับผิดชอบโดยตรง นอกจากนั้นชุมชน บริษัทห้างร้าน วัด องค์กร เอกชนสามารถช่วยส่งเสริม สนับสนุนอุปกรณ์ กิจกรรมการเงินที่จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพของการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งจากการศึกษาพบว่า Jakobovits (1971, pp. 103-115) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองและสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมี 3 ประการ คือ

1. ปัจจัยด้านการสอน ประกอบด้วย คุณภาพการสอนของครูซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถทางภาษาและการสอนของครู โอกาสทางการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งรวมทั้งเวลาที่ใช้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เกณฑ์การประเมินผลซึ่งอาจประเมินได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ประกอบด้วย ความสามารถที่จะเข้าใจการสอนขึ้นอยู่กับสติปัญญา ความสามารถทางภาษา ความถนัด ได้แก่ องค์ประกอบความถนัดทางการเรียนทางภาษา ความมานะบากบั่น เกิดจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เจตคติที่มีต่อครูผู้สอน ความสนใจในภาษาที่เรียนและเจตคติต่อวัฒนธรรมต่างประเทศ ส่วนกลยุทธ์และวิธีการเรียนประกอบด้วยสมรรถภาพในการรับความรู้ใหม่ สมรรถภาพในการถ่ายโอนสิ่งที่เรียนรู้ไปสู่ความรู้ใหม่ นิสัยทางการเรียนและการประเมินผลความสามารถของตนเอง

3. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ความยึดมั่นต่อภาษาของตนเอง องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ทางภาษาของตนเอง และภาวะของวัฒนธรรมที่ปรากฏในสังคม

จากหลักการดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องคำนึงถึงความรู้พื้นฐานของผู้เรียนเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมให้โอกาสผู้เรียนได้พูด ฟัง อ่าน เขียน เรื่องที่มีความสำคัญต่อผู้เรียน ใช้สื่อการเรียนรู้จริง (Authentic Materials) และสถานการณ์ (Stations) ประกอบการสอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นอกจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาของผู้เรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาโดยมีรายละเอียดดังนี้

ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง (2558) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน ด้านความพร้อมในการเตรียมการสอน ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

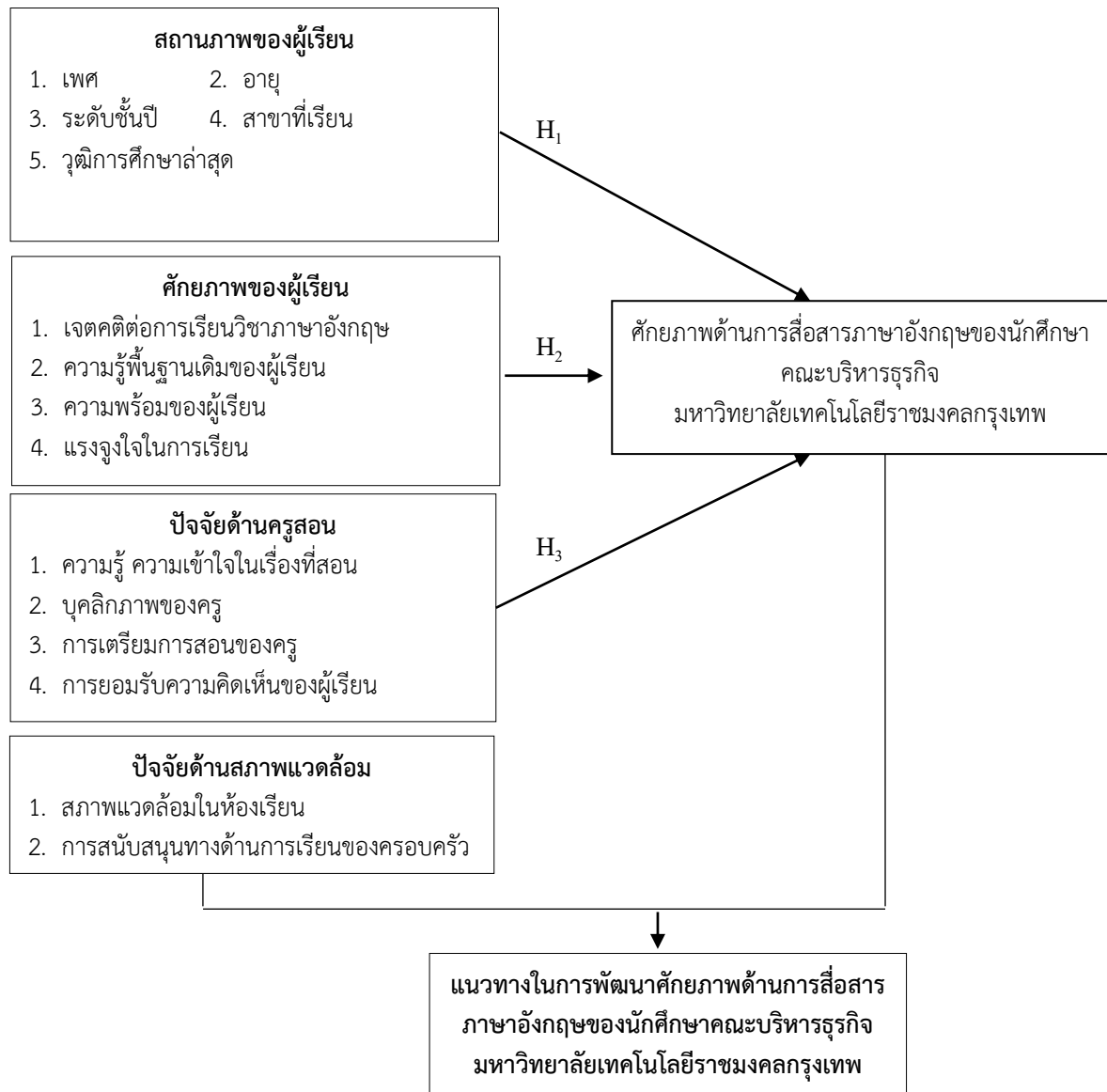
ธีรารณ พลอยเล็ก (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า 1) นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงส่วนน้อยที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง ส่วนนักศึกษาที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำมีเพียงร้อยละ 8.07 2) ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียน คือ กลวิธีการเรียนและลักษณะนิสัยในเรื่องการใช้ภาษาและปัจจัยด้านข้อมูลพื้นฐาน คือ ระดับผลการเรียน มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จารุพร ตั้งพัฒน์กิจ (2563) ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีแรงจูงใจเป็นตัวแปรคั่นกลางและความวิตกกังวลเป็นตัวแปรกำกับ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านการฝึกฝนภาษาอังกฤษ ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ปัจจัยด้านกลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคลที่มีต่อภาษาอังกฤษส่งผลต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี นอกจากนั้นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ค่าอิทธิพลรวมพบว่า แรงจูงใจเป็นตัวแปรคั่นกลางทำหน้าที่ส่งอิทธิพลแบบบางส่วนระหว่างความสัมพันธ์ของเทคนิคการเรียนภาษาอังกฤษกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ และจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้นพบว่า ความวิตกกังวลเป็นตัวแปรกำกับที่ส่งผลต่ออิทธิพลของปัจจัยด้านแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในรูปแบบการกำกับแบบบางส่วน (Quasi Moderator)

วันเพ็ญ ภูมิรินทร์ (2563) ศึกษาเรื่อง ทัศนคติในการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1,901 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคัดเลือกจากกลุ่มประชากรทั้งหมดโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น โดยเป็นวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายทางลักษณะประชากรและเพื่อให้ได้ข้อมูลจากการศึกษาที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่ได้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 400 คน มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มแบบกำหนดจำนวนตัวอย่าง (Quota Sampling) คือ ผู้วิจัยทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกตามสาขาที่เรียน โดยแบ่งออกเป็น 8 กลุ่ม คือ สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาการสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชาการประเมินราคาหลักทรัพย์ สาขาวิชาการระบบสารสนเทศ สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล และสาขาวิชาการบัญชี โดยผู้วิจัยกำหนดให้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของประชากรทั้ง 8 กลุ่ม มีจำนวนเท่ากัน คือ กลุ่มตัวอย่างเพศชาย จำนวน 50 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยการเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2562 โดยลงพื้นที่เก็บข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเอง จนได้จำนวนครบทั้ง 400 ตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยการสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามและหาคุณภาพของแบบสอบถามตามขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย คือ แนวคิด ทฤษฎี และศึกษาข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบข้อมูลเบื้องต้น แล้วกำหนดข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

2.1.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสอบถาม

2.1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruency: IOC) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาในแบบสอบถามเพื่อให้ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา และความเหมาะสมที่จะใช้ในการเก็บข้อมูล และพิจารณาแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น หลังจากทำการตรวจค่า IOC พบว่าแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรง สามารถนำไปใช้ได้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามในขั้นตอนที่ 2 คือ การนำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงและพิจารณารับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิมาทดสอบความเชื่อมั่น โดยการทดลองนำไปใช้ (Pre-Test) กับกลุ่มประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1,901 คน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของ Cronbach ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยต่อไป ผลการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม พบว่าค่าเฉลี่ย ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.775 จึงสามารถสรุปได้ว่า แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูลสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ผลการศึกษาดังตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา และดำเนินการส่งและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยการเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2564 โดยเก็บข้อมูลแบบสอบถามผ่านรูปแบบออนไลน์ จนได้

จำนวนครบทั้ง 400 ตัวอย่าง ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มนักศึกษาด้วยตนเองเนื่องจากผู้ศึกษาเป็นอาจารย์ที่สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้มีโอกาสเข้าถึงการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาสาขาและชั้นปีต่าง ๆ ได้อย่างครอบคลุม

3.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของผู้วิจัย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการวิจัยในครั้งนี้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลแบบสอบถามทั้งสิ้น 450 ฉบับ พบว่า มีแบบสอบถามที่ได้รับการตอบและส่งกลับคืนจำนวน 445 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.88 ผู้วิจัยได้ตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ที่สุด มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 400 ฉบับ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาลงรหัส (Coding) ตามวิธีการวิจัยทางสถิติ และดำเนินการประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังนี้

4.1 สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis) โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าความแปรปรวน (Variance) และนำเสนอข้อมูลในตารางเพื่ออธิบายเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

4.2 สถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Statistical Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test/ANOVA และ Multiple Regressions Analysis

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์

ในการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2-4 คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ โดยแบ่งเป็น เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา สาขาที่เรียน และวุฒิการศึกษาล่าสุด ผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 1 ผลการศึกษาสถานภาพของผู้เรียน

สถานภาพของผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	155	38.75
หญิง	245	61.25
รวม	400	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 19 ปี	32	8.00
19- - 20 ปี	236	59.00
21 - 22 ปี	91	22.75
มากกว่า 22 ปีขึ้นไป	41	10.25
รวม	400	100.00

ตาราง 1 ผลการศึกษาสถานภาพของผู้เรียน (ต่อ)

สถานภาพของผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้นปีที่ศึกษา		
ปีที่ 2	124	31.00
ปีที่ 3	142	35.50
ปีที่ 4	134	33.50
รวม	400	100.00
สาขาที่เรียน		
สาขาวิชาการเงิน	50	12.50
สาขาวิชาการสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ	50	12.50
สาขาวิชาการประเมินราคาทรัพย์สิน	50	12.50
สาขาวิชาระบบสารสนเทศ	50	12.50
สาขาวิชาการจัดการ	50	12.50
สาขาที่เรียน		
สาขาวิชาการตลาด	50	12.50
สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ	50	12.50
และธุรกิจดิจิทัล		
สาขาวิชาการบัญชี	50	12.50
รวม	400	100.00
วุฒิการศึกษาล่าสุด		
มัธยมศึกษา ปีที่ 6	192	48.00
ปริญญาวิชาชีพ/ ปวช.	148	37.00
ปริญญาวิชาชีพชั้นสูง/ ปวส.	60	15.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 1 สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน แบ่งเป็นนักศึกษาเพศหญิง จำนวน 245 คน และนักศึกษาเพศชาย จำนวน 155 คน มีอายุ 19 – 20 ปี โดยเป็นนักศึกษาปีที่ 3 มากที่สุด และพบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีวุฒิการศึกษาล่าสุด คือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 มากที่สุด โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 192 คน รองลงมา คือ ปริญญาวิชาชีพ/ปวช. จำนวนทั้งสิ้น 148 คน และที่น้อยที่สุด คือ ปริญญาวิชาชีพชั้นสูง/ปวส. จำนวนทั้งสิ้น 60 คน

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานครที่มีต่อปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ผลการศึกษามีรายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมหานครที่มีต่อปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนโดยรวม

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัจจัย ด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านสภาพแวดล้อมโดยรวม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ปัจจัยด้านศักยภาพของผู้เรียน	3.53	0.70	มาก
ปัจจัยด้านครูผู้สอน	3.68	0.91	มาก
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม	3.53	0.70	มาก
โดยรวม	3.58	0.77	มาก

ตาราง 2 จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเกี่ยวกับปัจจัยด้านศักยภาพของผู้เรียน ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน มีผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 รองลงมา คือ ปัจจัยด้านศักยภาพของผู้เรียน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.53

3. ผลการศึกษาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผลการศึกษามีรายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 ศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในมุมมองของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านศักยภาพของผู้เรียน

ศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านศักยภาพของผู้เรียน	$(\bar{x})$	S.D.	ระดับ ศักยภาพ
1. สามารถฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษได้รู้เรื่อง สามารถจับใจความได้ครบถ้วน	3.94	1.03	สูง
2. สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับ ชาวต่างชาติได้อย่างคล่องแคล่ว	3.72	1.11	สูง
3. สามารถอ่านหนังสือ เอกสาร หรือบทความ ภาษาอังกฤษ และสามารถจับใจความสำคัญได้ อย่างรวดเร็วและถูกต้อง	3.93	1.06	สูง
4. สามารถแต่งประโยคสนทนา หรือบทความ ภาษาอังกฤษได้โดยถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	3.53	0.80	สูง
โดยรวม	3.78	0.65	สูง

ตาราง 3 จากการศึกษาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่า นักศึกษามีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักศึกษาสามารถฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษได้รู้เรื่อง สามารถจับใจความได้ครบถ้วนมากที่สุด โดยมีศักยภาพอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 รองลงมาคือ สามารถอ่านหนังสือ เอกสาร หรือบทความภาษาอังกฤษ และสามารถจับใจความสำคัญได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง โดยมีศักยภาพอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และที่

น้อยที่สุดคือ สามารถแต่งประโยคสนทนา หรือบทความภาษาอังกฤษได้โดยถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ โดยมีศักยภาพอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ผลการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

4.1 จำแนกตามเพศ

ตาราง 4 แสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	เพศ	จำนวน	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig. (2 tailed)
ศักยภาพด้านการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	หญิง	155	3.51	0.63	0.67	0.41
	ชาย	245	3.45	0.66		
	โดยรวม	400	3.48	0.58		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 4 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า มีค่า $t = 0.67$ โดยมีค่า Sig. (2 tailed) เท่ากับ 0.41 ซึ่งมีความมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีเพศแตกต่างกัน มีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

4.2 จำแนกตามอายุ

ตาราง 5 แสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	อายุ	จำนวน	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
ศักยภาพ ด้านการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	ต่ำกว่า 19 ปี	32	3.41	0.69	1.13	0.33
	19 – 20 ปี	236	3.44	0.64		
	21 – 22 ปี	91	3.59	0.71		
	มากกว่า 22 ปี	41	3.48	0.59		
	โดยรวม	400	3.48	0.68		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 5 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F-test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.33 ซึ่งมีความมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีอายุแตกต่างกัน มีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

4.3 จำแนกตามระดับชั้นปี

ตาราง 6 แสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับชั้นปีกับศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	ระดับชั้นปี	จำนวน	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
ศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ	ปีที่ 2	124	3.42	0.63	1.45	0.23
	ปีที่ 3	142	3.46	0.66		
	ปีที่ 4	134	3.55	0.67		
	โดยรวม	400	3.47	0.62		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 6 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับชั้นปีกับศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F – test โดยวิธี One - Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.23 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H0 และปฏิเสธสมมติฐาน H1 แสดงว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกัน มีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

4.4 จำแนกตามสาขาที่เรียน

ตาราง 7 แสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างสาขาที่เรียนกับศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	สาขาที่เรียน	จำนวน	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
ศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ	สาขาวิชาการเงิน	50	3.63	0.83	2.80*	0.00
	สาขาวิชาการสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศปีที่ 4	50	3.44	0.55		
	สาขาวิชาการประเมินราคาทรัพย์สิน	50	3.56	0.69		
	สาขาวิชาระบบสารสนเทศ	50	3.35	0.57		
	สาขาวิชาการจัดการ	50	3.63	0.66		
	สาขาวิชาการตลาด	50	3.28	0.61		
	สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล	50	3.31	0.67		
	สาขาวิชาการบัญชี	50	3.63	0.52		
	โดยรวม	400	3.47	0.58		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 7 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างสาขาที่เรียนกับศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F-test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธ

สมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีสาขาที่เรียนแตกต่างกัน จากนั้นผู้วิจัยทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบ L.S.D. Test พบว่า

1. นักศึกษาที่เรียนสาขาการเงิน จะมีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากกว่านักศึกษาที่เรียนในสาขาระบบสารสนเทศ สาขาการตลาด และสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล
2. นักศึกษาที่เรียนสาขาการประเมินราคาทรัพย์สิน และสาขาการจัดการจะมีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากกว่านักศึกษาที่เรียนในสาขาการตลาด และสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล
3. นักศึกษาที่เรียนสาขาระบบสารสนเทศ จะมีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากกว่านักศึกษาที่เรียนในสาขาการจัดการ
4. นักศึกษาที่เรียนสาขาระบบสารสนเทศ สาขาการตลาด และสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล จะมีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษน้อยกว่านักศึกษาที่เรียนในสาขาการบัญชี

4.5 จำแนกตามวุฒิการศึกษาล่าสุด

ตาราง 8 แสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างวุฒิการศึกษาล่าสุดกับศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	วุฒิการศึกษาล่าสุด	จำนวน	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
ศักยภาพ	มัธยมศึกษาปีที่ 6	209	3.69	0.63	25.44*	0.00
ด้านการสื่อสาร	ปริญญาวิชาชีพ/ปวช.	165	3.24	0.60		
ภาษาอังกฤษ	ปริญญาวิชาชีพชั้นสูง/ปวส.	26	3.30	0.65		
	โดยรวม	400	3.41	0.62		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 8 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างวุฒิการศึกษาล่าสุดกับศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F-test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษแตกต่างกัน จากนั้นผู้วิจัยทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบ L.S.D. Test พบว่า นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาล่าสุด คือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 จะมีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากกว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาล่าสุด คือ ปริญญาวิชาชีพ/ปวช. และปริญญาวิชาชีพชั้นสูง/ปวส.

สมมติฐาน 2 ปัจจัยด้านผู้เรียน ประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน ความพร้อมของผู้เรียน และแรงจูงใจในการเรียน มีผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานในการศึกษาในครั้งนี้ ใช้การทดสอบการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression) ผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านศักยภาพของผู้เรียนที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression)

ปัจจัยด้านศักยภาพ ของผู้เรียน	ศักยภาพด้านการ สื่อสารภาษาอังกฤษ		t	p- value	Collinearity Statistics	
	B	S.E.			Tolerance	VIF
ค่าคงที่ (Constant)	-2.341	1.155	-2.028	0.043*	-	-
เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X ₁)	0.840	0.111	7.560	0.000*	0.957	1.045
ความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน (X ₂)	0.092	0.110	0.839	0.402	0.943	1.061
ความพร้อมของผู้เรียน (X ₃)	-0.286	0.167	-1.712	0.088	0.884	1.131
แรงจูงใจในการเรียน (X ₄)	0.680	0.136	5.000	0.000*	0.907	1.103
R = 0.442 SE = 0.888 Adjusted R ² = 0.187 R ² = 0.196						

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Y) คือ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₁) และแรงจูงใจในการเรียน (X₄) ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ตัว สามารถทำนายศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Y) ได้ร้อยละ 18.70 (Adjusted R² = 0.187) โดยมีรายละเอียดดังนี้

เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₁) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีค่า B = 0.840 ค่า p-value = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₁) มีอิทธิพลทางบวกต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ กล่าวคือ หากนักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากจะทำให้ นักศึกษามีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้นตามไปด้วย

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ประกอบด้วย ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่สอน บุคลิกภาพของอาจารย์ การเตรียมการสอนของอาจารย์ และการยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน มีผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานในการศึกษาในครั้งนี้ ใช้การทดสอบการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression) ผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ Linear Regression

ปัจจัยด้านครูผู้สอน	ศักยภาพด้านการ สื่อสารภาษาอังกฤษ		t	p-value	Collinearity Statistics	
	B	S.E.			Tolerance	VIF
ค่าคงที่ (Constant)	0.305	0.126	2.425	0.016*	-	-

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ Linear Regression (ต่อ)

ปัจจัยด้านครูผู้สอน	ศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ		t	p-value	Collinearity Statistics	
	B	S.E.			Tolerance	VIF
ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่สอน (X_5)	0.311	0.062	5.015	0.000*	0.250	4.000
บุคลิกภาพของครู (X_6)	0.234	0.062	3.769	0.000*	0.281	3.557
การเตรียมการสอนของครู (X_7)	0.213	0.066	3.238	0.001*	0.178	5.611
การยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน (X_8)	0.121	0.057	2.112	0.035*	0.227	4.408
R = 0.805 SE = 0.587 Adjusted R^2 = 0.645 R^2 = 0.684						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 10 พบว่า ตัวแปรตามคือ ศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับกลุ่มตัวแปรอิสระอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Y) คือ ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่สอน (X_5) บุคลิกภาพของอาจารย์ (X_6) การเตรียมการสอนของอาจารย์ (X_7) และการยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน (X_8) ซึ่งตัวแปรทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Y) ได้ร้อยละ 64.50 (Adjusted R^2 = 0.645) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่สอน (X_5) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีค่า B = 0.311 ค่า p-value = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่สอน (X_5) มีอิทธิพลทางบวกต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ กล่าวคือ หากอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่สอนมาก ก็จะทำให้ นักศึกษามีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้นตามไปด้วย

บุคลิกภาพของอาจารย์ (X_6) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีค่า B = 0.234 ค่า p-value = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า บุคลิกภาพของอาจารย์ (X_6) มีอิทธิพลทางบวกต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ กล่าวคือ หากอาจารย์ผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ดี ก็จะทำให้ นักศึกษามีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้นตามไปด้วย

การเตรียมการสอนของอาจารย์ (X_7) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีค่า B = 0.213 ค่า p-value = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การเตรียมการสอนของอาจารย์ (X_7) มีอิทธิพลทางบวกต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ กล่าวคือ หากอาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนที่ดี ก็จะทำให้ นักศึกษามีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้นตามไปด้วย

การยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน (X_8) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีค่า B = 0.121 ค่า p-value = 0.03 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การยอมรับความ

คิดเห็นของผู้เรียน (X_8) มีอิทธิพลทางบวกต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ กล่าวคือ หากอาจารย์ผู้สอนมีการยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน ก็จะทำให้ นักศึกษามีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมในห้องเรียน และการสนับสนุนทางด้านการเรียนของครอบครัว มีผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานในการศึกษาในครั้งนี้ ใช้การทดสอบการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression) ผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 10 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression)

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม	ศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ		t	p-value	Collinearity Statistics	
	B	S.E.			Tolerance	VIF
ค่าคงที่ (Constant)	0.441	0.162	2.718	0.007*	-	-
สภาพแวดล้อมในห้องเรียน (X_9)	0.761	0.034	22.686	0.000*	0.953	1.049
การสนับสนุนทางด้านการเรียนของครอบครัว (X_{10})	0.100	0.038	2.617	0.009*	0.953	1.049
R = 0.769 SE = 0.631 Adjusted R^2 = 0.589 R^2 = 0.591						

จากตาราง 10 ตัวแปรที่สามารถทำนายศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Y) คือ สภาพแวดล้อมในห้องเรียน (X_9) และการสนับสนุนทางด้านการเรียนของครอบครัว (X_{10}) ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ตัว สามารถทำนายศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Y) ได้ร้อยละ 58.90 (Adjusted R^2 = 0.589) โดยมีรายละเอียดดังนี้

สภาพแวดล้อมในห้องเรียน (X_9) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีค่า B = 0.761 ค่า p-value = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในห้องเรียน (X_9) มีอิทธิพลทางบวกต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ กล่าวคือ หากมีสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่ดีจะทำให้ นักศึกษามีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้นตามไปด้วย

การสนับสนุนทางด้านการเรียนของครอบครัว (X_{10}) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีค่า B = 0.100 ค่า p-value = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การสนับสนุนทางด้านการเรียนของครอบครัว (X_{10}) มีอิทธิพลทางบวกต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ กล่าวคือ หากนิสิตได้รับการสนับสนุนทางด้านการเรียนของครอบครัวมาก ก็จะทำให้ นิสิตมีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้นตามไปด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

1. ด้านปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบัน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะทำให้มีโอกาสดี ๆ ในการทำงานมากกว่าผู้ที่สื่อสารไม่ได้ ทำให้ต้องการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพราะอยากมีหน้าที่การงาน หรือผลตอบแทนจากการทำงานที่มากกว่าผู้ที่ไม่สามารถสื่อสารได้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ และถือว่าเป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bloom (1976) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนที่จะมีพัฒนาการเรียนรู้ได้ มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ พยายามเรียนรู้ ๆ จนเข้าใจ ผิดความชำนาญ รู้จักเชื่อมโยงความรู้ใหม่ให้ได้อย่างถูกต้องปฏิบัติบ่อย ๆ จนเกิดทักษะในการแก้ปัญหา และสร้างสมความรู้อย่างต่อเนื่อง จนสามารถเชื่อมโยงความรู้และวิธีการคิดได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี และเห็นความสำคัญต่อการเรียนวิชานั้น ๆ

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่เป็นกันเอง ใจดี ทำให้ไม่เครียดในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และควรมีการปรับวิธีการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bloom (1976) ที่กล่าวว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงที่รับผิดชอบการเรียนรู้ของผู้เรียน มีผู้ที่เกี่ยวข้องรอบตัวของผู้เรียนที่สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ คือ ครูอาจารย์ผู้สอน ถ้าผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนเป็นอย่างดีและเป็นระบบจะเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่การสอนที่มีประสิทธิภาพ การวางแผนเป็นการกระทำที่ต่อเนื่อง ดังนั้นการวางแผนการสอนจึงเป็นตัวกำหนดวิธีสอนและกระบวนการสอน

ในส่วนของด้านสภาพแวดล้อม พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่า ห้องเรียนที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษปราศจากเสียงรบกวนจากภายนอกที่ส่งผลต่อสมาธิในการเรียนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Millman (1981) ที่กล่าวว่า การจัดการห้องเรียน โดยปกติแล้วผู้สอนมักมีความยุ่งยากเกี่ยวกับการจัดการห้องเรียนและระเบียบวินัยในห้องเรียนเสมอ ถ้าห้องเรียนไม่เป็นระเบียบจะทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้อยประสิทธิภาพ การจัดการห้องเรียนไม่ดีจะทำให้การเรียนการสอนประสบปัญหาเสมอ ดังนั้นการจัดการห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพจะเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน การจัดการห้องเรียนมีความหมายกว้างขวางครอบคลุมทั้งระเบียบวินัย ประสิทธิภาพในการสอนและทักษะในการจัดการห้องเรียน ในการจัดการห้องเรียนผู้สอนจำเป็นต้องทราบพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน ทราบทั้งสาเหตุและแนวทางแก้ไขพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนเป็นพฤติกรรมของผู้เรียนที่ผิดไปจากปกติ เป็นการไม่ยอมรับบรรทัดฐานของสังคมไม่ว่าจะในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนก็ตาม ผู้สอนจะต้องสามารถวินิจฉัยได้ว่าพฤติกรรมของนักเรียนมีสาเหตุเกิดจากอะไรเพื่อจะได้ทราบสาเหตุและหาวิธีแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

2. ด้านศักยภาพการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพในปัจจุบัน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักศึกษาสามารถฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษได้รู้เรื่อง สามารถจับใจความ

ได้ครบถ้วนมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการที่ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี เล็งเห็นถึงความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทำให้มีความตั้งใจในการพัฒนา และเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ยุพเยาว์ เมืองหมด (2554) ที่กล่าวว่า ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเจตคติมีบทบาทสำคัญ เพราะความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อเจ้าของภาษาด้วย ดังที่ Krashen (1982) ได้กล่าวว่า เจตคติและความถนัดทางภาษามีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนแต่ไม่ขึ้นต่อกันและกัน ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจมีความถนัดต่ำและมีเจตคติที่ดีหรือมีความถนัดสูงแต่มีเจตคติในทางลบ ซึ่งเจตคตินั้นไม่ว่าจะเป็นประเทศใดก็มีส่วนในการกำหนดความสำเร็จในการเรียนได้ทั้งนั้น เพราะผู้เรียนบางคนอาจไม่มีความต้องการที่จะเป็นเหมือนเจ้าของภาษาแต่มีความเห็นว่า ภาษาต่างประเทศนั้นมีประโยชน์ในด้านต่าง ๆ นอกจากนี้ Klein (1990) อธิบายว่า เจตคติ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาที่สอง จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติไม่ดี

3. ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยพบว่า นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่ำสุด คือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 จะมีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากกว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่ำสุด คือ ปริญญาวิชาชีพ/ปวช. และปริญญาวิชาชีพชั้นสูง/ปวส. ทั้งนี้เนื่องจากวุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีความเข้มข้นของเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนแตกต่างกัน โดยพบว่า มัธยมศึกษาปีที่ 6 จะมีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากกว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่ำสุด คือ ปริญญาวิชาชีพ/ปวช. และปริญญาวิชาชีพชั้นสูง/ปวส. เนื่องจากหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับปริญญาวิชาชีพ/ปวช. และปริญญาวิชาชีพชั้นสูง/ปวส. จะให้ความสำคัญกับการศึกษาในวิชาที่เกี่ยวกับวิชาชีพเฉพาะทางมากกว่ากว่าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้มีชั่วโมงการเรียนและความเข้มข้นของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนน้อยกว่า จึงส่งผลให้นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่ำสุด คือ ปริญญาวิชาชีพ/ปวช. และปริญญาวิชาชีพชั้นสูง/ปวส. มีพื้นฐานด้านการเรียนภาษาอังกฤษน้อยกว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่ำสุด คือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยผลการศึกษาที่พบ มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Gardner & Lambert (1972) ที่กล่าวว่า ความรู้เดิม (Knowledge Background) เป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบัน นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Bloom (1976) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมด้านความรู้ความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความสามารถทั้งหมดของผู้เรียน ประกอบด้วยความถนัดและพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้เรียนที่มีความรู้เดิมแตกต่างกัน จึงมีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษแตกต่างกันตามไปด้วย นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วันเพ็ญ ภูมิรินทร์ (2563) ซึ่งทำการศึกษาเรื่องทัศนคติในการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3.2 เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_1) มีอิทธิพลทางบวกต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ กล่าวคือ หากนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากจะทำให้ นักเรียนมีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้เนื่องจากการที่ผู้เรียนมีความชื่นชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ย่อมทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ด้วยเช่นกัน โดยผลการศึกษาที่พบมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Gardner & Lambert (1972) ที่กล่าวว่า เจตคติ (Attitude) เช่น เจตคติต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน เจตคติเหล่านี้ ได้รับจากการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางบ้าน (Home Environed) ได้แก่ การได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนภายในครอบครัว การได้เปรียบด้านฐานะทางเศรษฐกิจ (Economic Advantage) การสนับสนุนทางด้านบรรยากาศภายในครอบครัว การได้รับการส่งเสริมจากกลุ่มเพื่อน ตัวอาจารย์และวิธีการสอนของอาจารย์จะมีบทบาทสำคัญในการก่อให้เกิดเจตคติต่าง ๆ ในตัวนักเรียน ถ้าอาจารย์มีทักษะการสอนภาษาที่เก่งและสามารถกระตุ้นเด็กให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกรักอยากเรียนตลอดจนมีวิธีการสอนที่น่าสนใจ จะช่วยให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาได้ (Positive Attitude) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นุชนาฏ วรยศศรี (2543) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนคร ที่พบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครได้ร้อยละ 21.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.3 ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่สอน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ กล่าวคือ หากอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่สอนมาก ก็จะทำให้ นักศึกษามีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้เนื่องจากความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่สอนของอาจารย์ผู้สอน จะช่วยให้อาจารย์ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญ มีเทคนิควิธีการในการเรียนการสอนที่น่าสนใจ ซึ่งจะช่วยให้สามารถสอนให้นักเรียนมีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้นตามไปด้วย โดยผลการศึกษาที่พบ มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Bloom (1976) ที่กล่าวว่า คุณภาพการสอน (Quality of Instruction) ได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมสร้างของอาจารย์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Jakobovits (1971) ที่กล่าวว่า ปัจจัยด้านการสอน ประกอบด้วย คุณภาพการสอนของอาจารย์ซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถทางภาษาและวิธีการสอนของอาจารย์ โอกาสทางการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งรวมทั้งเวลาที่ใช้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เกณฑ์การประเมินผล ซึ่งอาจประเมินได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 บุคลิกภาพของอาจารย์ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ กล่าวคือ หากอาจารย์ผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ดี ก็จะทำให้ นักศึกษามีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้นตามไปด้วย โดยผลการศึกษาที่พบมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Cole, & Chan (1987) ที่กล่าวว่า การจูงใจและการเสริมแรงเป็นการใช้พลังของผู้สอนอย่างมีทิศทางเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยการจูงใจภายในและการจูงใจภายนอก การจูงใจภายในเป็นแรงขับในการทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้รางวัลแก่ตนเอง ส่วนการจูงใจภายนอกเป็นการจูงใจเพื่อให้ได้รับการยกย่อง ด้วยรางวัลจากบุคคล

ภายนอก โดยวิธีการสร้างแรงจูงใจมีหลายวิธีแต่ที่นิยมมาก คือ การให้รางวัล การทำโทษ การทดสอบ บุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอนที่น่าสนใจและเหมาะสม

3.5 การเตรียมการสอนของอาจารย์ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ กล่าวคือ หากอาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนที่ดี ก็จะทำให้ นักศึกษามีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้เนื่องจากการเตรียมการสอนที่ดี ย่อมทำให้สามารถสร้างเนื้อหา และรูปแบบในการเรียนการสอนที่ดี ซึ่งมีผลต่อคุณภาพในการเรียนการสอนที่ดีด้วยเช่นกัน โดยผลการศึกษาที่พบมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Millman (1981) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญที่สุดแม้จะมีปัจจัยอีกหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะในการจัดการเรียนการสอนอาจารย์เป็นผู้มีบทบาทที่สำคัญที่สุดในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน พฤติกรรมการสอนเป็นตัวที่กำหนดสิ่งต่าง ๆ ในกระบวนการเรียนการสอน โดยการวางแผนและการเตรียมการสอนถือเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน เนื่องจากถ้าผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนเป็นอย่างดีและเป็นระบบจะเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่การสอนที่มีประสิทธิภาพ การวางแผนเป็นการกระทำที่ต่อเนื่อง ดังนั้นการวางแผนการสอนจึงเป็นตัวกำหนดวิธีสอนและกระบวนการสอน นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง (2558) ที่ทำการศึกษารื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ที่พบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน ด้านความพร้อมในการเตรียมการสอน ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.6 การยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ กล่าวคือ หากอาจารย์ผู้สอนมีการยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน ก็จะทำให้ นักศึกษามีศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยผลการศึกษาที่พบ สอดคล้องกับแนวคิดของ Millman (1981) ที่กล่าวว่า การให้ข้อมูลป้อนกลับและการแก้ไขให้ถูกต้อง เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน การให้ข้อมูลป้อนกลับ หมายถึง การแจ้งให้ผู้เรียนแต่ละคนทราบถึงความเหมาะสมของการกระทำหรือการตอบของผู้เรียน ผู้สอนอาจให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนได้หลายรูปแบบ คือ การให้ข้อมูลป้อนกลับทางบวกและทางลบ การเสริมแรงและการลงโทษ การให้ข้อมูลป้อนกลับโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ การให้ข้อมูลป้อนกลับโดยการประเมินผลและไม่ต้องประเมินการให้ข้อมูลป้อนกลับและใช้ภาษาท่าทาง การให้ข้อมูลป้อนกลับว่าถูกหรือไม่ถูกการแก้ไขให้ถูกต้องคือ กระบวนการสอนที่ต้องการแก้ไขในสิ่งที่ผู้เรียนยังเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือไม่ถูกต้อง การแก้ไขให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดที่ถูกต้องต่อไป หลักในการให้ข้อมูลป้อนกลับและการแก้ไขให้ถูกต้อง ซึ่งผู้สอนต้องคำนึง คือ การเลือกให้ข้อมูลป้อนกลับและแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมกับนักเรียนและผู้สอนจะจัดเตรียมข้อมูลป้อนกลับและแก้ไขให้ถูกต้องได้อย่างไร นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง (2558) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่พบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอนที่ให้ความสำคัญ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. อภิปรายผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

จากผลการศึกษาสามารถนำเสนอแนวทางในการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจได้ดังนี้

4.1 การเตรียมการสอนของอาจารย์ผู้สอน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรศึกษา หรือวิจัยเกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมหรือวิธีการที่จะให้นักศึกษามีกลวิธีการเรียนรู้เป็นของตนเองเพื่อช่วยผลักดันและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Millman (1981) ที่กล่าวว่า การวางแผนและการเตรียมการสอน ถ้าผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนเป็นอย่างดีและเป็นระบบจะเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่การสอนที่มีประสิทธิภาพ การวางแผนเป็นการกระทำที่ต่อเนื่อง ดังนั้นการวางแผนการสอนจึงเป็นตัวกำหนดวิธีสอนและกระบวนการสอน โดยสื่อการสอน มีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนในฐานะที่เป็นตัวกลางที่จะช่วยนำความรู้ไปยังผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้ สื่อการสอนจะกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ กระตือรือร้น สามารถเรียนรู้ สื่อการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตามสภาพที่เป็นจริง ช่วยให้ผู้เรียนมีมาตรฐานของการเรียน ความเข้าใจสื่อการสอนสามารถเปลี่ยนแปลงเจตคติของผู้เรียนได้ สื่อการสอนทำให้ผู้เรียนทั้งชั้นหรือทั้งหมดได้รับประสบการณ์ร่วมกัน ประสบการณ์นี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อกัน ทำงานร่วมกัน เกิดความเข้าใจตรงกัน สื่อการสอนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวมากยิ่งขึ้น

4.2 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ ควรให้ความสนใจและให้ความร่วมมือกันสร้างและส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการศึกษาวิจัยศักยภาพด้านการเรียน ความรู้พื้นฐานของผู้เรียน เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนตั้งแต่ระยะแรกของการเรียนและพยายามหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Millman (1981) ที่กล่าวว่า หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องคำนึงถึงความรู้พื้นฐานของผู้เรียนเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมให้โอกาสผู้เรียนได้พูด ฟัง อ่าน เขียน เรื่องที่มีความสำคัญต่อผู้เรียน ใช้สื่อการเรียนรู้จริง (Authentic Materials) และสถานการณ์ (Stations) ประกอบการสอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ทั้งนี้ความรู้เดิม (Knowledge Background) เป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบัน เห็นได้จากผลการวิจัยถึงผลความรู้เดิมของนักเรียนเมืองมณิล่า ประเทศฟิลิปปินส์ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พบว่าระดับผลการเรียนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมาเข้าไปอยู่ในปัจจัยตัวที่ 1 (Factor 1) เช่นเดียวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบัน (Gardner, & Lambert, 1972)

องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

1. การเตรียมการสอนของอาจารย์ผู้สอน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรศึกษา หรือวิจัยเกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมหรือวิธีการที่จะให้นักศึกษามีกลวิธีการเรียนรู้เป็นของตนเองเพื่อช่วยผลักดันและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ ควรให้ความสนใจ ความร่วมมือกันสร้างและส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการสำรวจเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนตั้งแต่ระยะแรกของการเรียน และพยายามหาทางช่วยเหลือ นักเรียนที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ให้ตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ ต้องมีการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและบุคลากรอื่นในอันที่จะส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

3. การศึกษาครั้งนี้ ศึกษาต่อบริบทเฉพาะที่เฉพาะเจาะจงเพียงนักศึกษาระดับบริหารธุรกิจ ดังนั้นผลการวิจัยจึงไม่สามารถนำไปอภิปรายปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักศึกษาสาขาอื่นได้ทุกสาขา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้

1. การศึกษาครั้งนี้ ในส่วนของผลการศึกษาศักยภาพด้านการสื่อสารที่พิจารณาจากทัศนคติของนักศึกษาต่อความสามารถของตนเองอาจจะมีความเบี่ยงเบน หรือเอนเอียงเพราะเป็นมุมมองของนักศึกษาที่มองตนเองว่ามีศักยภาพมากนักน้อยเพียงใด ดังนั้นการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการนำผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมาวิเคราะห์เพิ่มเติม เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

1. อาจารย์หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาอื่น หรือนักศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ

2. อาจารย์หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อทักษะทางภาษาอังกฤษในด้านอื่น ๆ ของนักศึกษา เช่น ทักษะทางด้านการอ่าน หรือทักษะทางด้านการเขียน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- จารุพร ตั้งพัฒน์กิจ. (2563, พฤษภาคม). อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีแรงจูงใจเป็นตัวแปรคั่นกลางและความวิตกกังวลเป็นตัวแปรกำกับ. **วารสาร บริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ราชมงคลล้านนา**, 8(2), 111-126.
- จรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์. (2552). **ทิศทางการพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ.
- ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธีราภรณ์ พลายเล็ก. (2560). รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- นางสมร พงษ์พานิช. (2554, มกราคม-มิถุนายน). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึง กันยายน (2551). **วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**, 18(1), 85-97.
- นิตยา ้วยโรจนวงศ์. (2543). การศึกษาปัจจัยที่มีต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับอุดมศึกษาศึกษาเฉพาะกรณี: นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันราชภัฏ สวนดุสิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นุชนาฏ วรยศศรี. (2544). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลพระนครใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรัชญา บินหมัดหนิ, โสรรัตน์ อับดุลสตา, และซัฟุดดิน หะยี. (2561, กรกฎาคม-ธันวาคม). ศึกษา สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้. **วารสาร AL-NUR บัณฑิตวิทยาลัย**, 13(25), 25-35.
- ยุพเยาว์ เมืองหมุด. (2554). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการ พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาแรกเข้าระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง. กรุงเทพฯ: สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยาสาทร.
- วรวรรณ ศรียาภัย, กรรณิการ์ รักษา, และคณินิจ ศีลรักษ์. (2553). ความต้องการคุณลักษณะบัณฑิต ทางภาษาและการสื่อสาร ของสถานประกอบการ. **Chophayom Journal**, 21(2553), 36-50.

วันเพ็ญ ภูมิรินทร์. (2563, มกราคม-มิถุนายน). ทักษะคิดในการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. **วารสารศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยรังสิต**, 15(2), 29-42.

Bloom, B. S. (1976). **Human Characteristic and School Learning**. New York: McGraw-Hill.

Byrne. (1986). **Teaching: An Introduction**. New York: McGraw-Hill.

Cole, P. G., & Chan, L. K. (1987). **Teaching Principles and Practices**. New York: Prentice Hall.

Gardner, R. C., & Lambert, Wallace E.. (1972). **A Social Psychology and Second Language Learning**. London: Arnold.

Jakobovits, Loen A. (1971). **Foreign Language Learning: A Psycholinguistic Analysis of the Issues**. Rowley Mass: Newbury House.

Prapphal, Kanchana. (2001, November-December). English Proficiency of Thai Learners and Directions of English Teaching and Learning in Thailand. **Journal of Studies in the English Language**, 5(2), 110-121. Retrieved from <https://www.tci-thaijo.org/index.php/jsel/article/view/21840>.

Klein, Wolfgang. (1990). **Second Language Acquisition**. London: Cambridge University Press.

Krashen, S. D. (1982). **Principles and Practice in Second Language Acquisition**. n.p.: Oxford Pergamon Press.

Millman, Jason. (1981). **Handbook of Teaching Evaluation**. London: Sage.

Oler. (1979). **The Communicative Approach to Language Teaching**. London: Oxford University Press.

Scott, Roger. (1981). **Speaking in Keith' Johnson and Keith Morrow in Communication in The Classroom**. London: Longman Group Ltd.